

บทที่ 1

บทนำ

วิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินที่เกิดขึ้นในเอเชียในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 1997 (พ.ศ. 2540) ได้ส่งผลกระทบต่อตลาดการเงินในประเทศไทยเป็นอย่างมาก ธนาคารและสถาบันการเงินมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวนมาก ซึ่งหลาย ๆ แห่งต้องเลิกกิจการ บางธนาคารถูกควบกิจการเป็นของรัฐ ส่วนที่เหลือต้องเพิ่มสัดส่วนผู้ถือหุ้นจากธนาคารต่างประเทศมากขึ้น รวมทั้งต้องปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร ที่สำคัญต้องเผชิญกับการเปิดเสรีทางการเงินและการแข่งขันที่รุนแรง จากวิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินดังกล่าว สหกรณ์ออมทรัพย์ในฐานะที่เป็นสถาบันการเงินประเภทหนึ่งจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในการป้องกันปัญหาที่จะกระทบต่อการเงินของสหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความสามารถในการชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมภายนอก เพราะผลกระทบเมื่อเกิดขึ้นกับสหกรณ์ออมทรัพย์หนึ่งจะแพร่ขยายไปยังสหกรณ์ออมทรัพย์อื่นอย่างรวดเร็วต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ ถ้าไม่มีมาตรการป้องกันและแก้ไขได้ทันทั่วถึงก็จะส่งผลกระทบต่อสหกรณ์ออมทรัพย์ทั้งระบบและระบบการเงินทั้งประเทศ (มนตรี ช่วยชู, 2550)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความหมายของสหกรณ์ไว้ว่า สหกรณ์ คือ คณะบุคคลซึ่งร่วมกันดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม โดยช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปัจจุบันสหกรณ์ในประเทศไทยมีทั้งสิ้น 7 ประเภท ตามกฎกระทรวงของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2548 ให้ไว้ ณ วันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2548 โดยแยกสหกรณ์-เครดิตยูเนียนออกจากสหกรณ์ออมทรัพย์ ทั้งนี้เนื่องจากสหกรณ์ออมทรัพย์

เป็นสถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลัง ทำให้ต้องแยกสหกรณ์เครดิตยูเนียนออกมา เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์หลักของสหกรณ์ ซึ่งสหกรณ์ทั้ง 7 ประเภท ได้แก่ (1) สหกรณ์การเกษตร (2) สหกรณ์ประมง (3) สหกรณ์นิคม (4) สหกรณ์ร้านค้า (5) สหกรณ์บริการ (6) สหกรณ์ออมทรัพย์ และ (7) สหกรณ์เครดิตยูเนียน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้จะมุ่งเน้นเฉพาะสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งสหกรณ์ออมทรัพย์มีชื่อเรียกที่เป็นภาษาอังกฤษแตกต่างกันไปอยู่หลายคำ เช่น credit cooperatives, thrift and credit cooperatives, savings and loans cooperatives, credit and saving cooperatives, และ credit union เป็นต้น แต่วัตถุประสงค์หลักในการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ยังคงยึดหลักการสหกรณ์สากลเป็นแนวทาง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546ก; Association of Asian Confederation of Credit Unions [ACCU], 2006b)

สหกรณ์ออมทรัพย์เกิดขึ้นจากกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกัน มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิก ดำเนินกิจการเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อันเป็นประโยชน์สุขของสมาชิกและส่วนรวมตามความจำเป็นแก่การดำรงชีพ (สหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำกัด, 2549; สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครราชสีมา จำกัด, 2549) สหกรณ์ออมทรัพย์เป็นพื้นฐานของการพัฒนาคนในการเรียนรู้เรื่องการฝึกนิสัยการประหยัดและการออมเงิน สอนให้สมาชิกมีความสามารถช่วยตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการควบคุมดูแลตนเองในบรรดาสมาชิก (ชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด, 2549ข)

จากข้อมูลส่วนวิจัยและพัฒนาสารสนเทศทางการเงิน สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ได้แบ่งสหกรณ์เป็น 2 ภาค คือ สหกรณ์ภาคการเกษตร และสหกรณ์นอกภาคการเกษตร โดยในแต่ละภาคประกอบด้วยสหกรณ์ประเภทต่าง ๆ โดยแสดงให้เห็นถึงจำนวนสหกรณ์ จำนวนสมาชิก และทุนดำเนินงานของสหกรณ์ ดังนี้

ตาราง 1

ประเภทสหกรณ์แบ่งตามภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภทสหกรณ์	จำนวน สหกรณ์ ตามทะเบียน	จำนวน สหกรณ์ ที่ตรวจสอบ บัญชีได้	จำนวน สมาชิก (คน)	ทุนดำเนินงาน
ภาคการเกษตร				
เกษตร	4,334	3,315	5,449,308	88,146.01
ประมง	107	70	12,035	816.31
นิคม	95	83	215,801	3,404.12
รวมภาคการเกษตร	4,536	3,468	5,677,144	92,366.44
นอกภาคการเกษตร				
ร้านค้า	338	188	626,134	1,889.57
บริการ	781	521	209,902	2,246.08
ออมทรัพย์	1,272	1,122	2,132,383	662,993.52
เครดิตยูเนียน	420	351	283,756	10,297.56
รวมนอกภาคการเกษตร	2,811	2,182	3,252,175	677,426.73
รวมทั้งสิ้น	7,347	5,650	8,929,319	769,793.17

หมายเหตุ: ข้อมูลผ่านการแสดงความเห็นต่องบการเงิน โดยผู้สอบบัญชีสหกรณ์แล้ว

ในปี พ.ศ. 2549

ที่มา. จาก สารสนเทศน่ารู้ทางการเงินของสหกรณ์ทุกประเภท ปี 2549 (หน้า 4-5), โดย ส่วนวิจัยและพัฒนาสารสนเทศทางการเงิน สำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและ-การสื่อสาร กรมตรวจบัญชีสหกรณ์, 2550, กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.

จากตาราง 1 ข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ณ ปี พ.ศ. 2549 มีจำนวนสหกรณ์ทั้งสิ้น 7,347 สหกรณ์ ในจำนวนที่สามารถตรวจสอบได้ 5,650 สหกรณ์มีสมาชิกทั้งสิ้น 8.93 ล้านราย หรือ 8.93 ล้านครอบครัว โดยประมาณ 1 รายมีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน (กรมส่งเสริมสหกรณ์, 2546) จะมีประชากรที่เกี่ยวข้องอยู่ในขบวนการสหกรณ์ทั้งสิ้น ประมาณ 36 ล้านคน แบ่งเป็นประชากรในส่วนของสหกรณ์ออมทรัพย์ประมาณ 9 ล้านคน นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาทุนดำเนินงานในขบวนการสหกรณ์ที่มีอยู่ทั้งสิ้น ประมาณ 770,000 ล้านบาท พบว่า สหกรณ์ออมทรัพย์มีทุนดำเนินงานสูงที่สุดในขบวนการสหกรณ์ คือ มีอยู่ประมาณ 663,000 ล้านบาท จากข้อมูลนี้กล่าวได้ว่าการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์เกี่ยวข้องกับประชากรและเงินจำนวนมาก การดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์จึงมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมโดยรวมของประเทศ ถ้าสหกรณ์ออมทรัพย์ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน สมาชิกก็จะมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมที่ดีขึ้น ฐานะทางเศรษฐกิจของสมาชิกจะดีขึ้น ซึ่งจะส่งผลดีต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศโดยรวม (ปัญญา หิรัญศรี, 2546, หน้า 17) แต่ในทางกลับกันถ้าสหกรณ์ออมทรัพย์ไม่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ก็ย่อมส่งผลเสียต่อสมาชิกรวมทั้งต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศเช่นกัน

เหตุการณ์วิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินที่เกิดขึ้นในเอเชีย ในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 1997 (พ.ศ. 2540) วิกฤตการณ์ดังกล่าวได้เกิดขึ้นในประเทศไทยเป็นประเทศแรก และได้แพร่ขยายไปยังหลาย ๆ ประเทศในเอเชียอย่างรวดเร็ว (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2541; Rahman, Tan, Hew, & Tan, 2004) สาเหตุที่นำไปสู่วิกฤตเศรษฐกิจทางการเงินนั้นมี 4 ประการ คือ (1) เศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง (2) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป (3) ความบกพร่องและการขาดความต่อเนื่องของนโยบายเศรษฐกิจมหภาค ตลอดจนความไม่ยืดหยุ่นของนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน และ (4) ความอ่อนแอของโครงสร้างเศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2541; Prakit Narongtanupon, 2000; Schenk, 2000; Wilailuck Suvachittanont, 2002)

วิกฤตการณ์ดังกล่าวนี้ได้ส่งผลกระทบต่อตลาดการเงิน สถาบันการเงินหลาย ๆ แห่งต้องล้มละลาย (Antonio & Carlos, 2001) ธุรกิจจำนวนมากต้องล้มละลาย ธนาคารมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จำนวนมาก ประชาชนเผชิญกับภาวะการว่างงานหลายล้านคน (Virachai Vannukul, 2002) สำหรับประเทศไทยธนาคารและสถาบันการเงินในประเทศประมาณร้อยละ 36 ต้องถูกยุบเลิกกิจการ (Aim-orn Jaikengkit, 2004) บางธนาคารถูกควบกิจการเป็นของรัฐ ที่เหลือต้องเพิ่มสัดส่วนผู้ถือหุ้นจากธนาคารต่างประเทศมากขึ้น ต้องปรับโครงสร้างการบริหาร การใช้เทคโนโลยีทางการเงินและนวัตกรรมทางการเงินใหม่ ที่สำคัญเผชิญกับการเปิดเสรีทางการเงินและการแข่งขันที่รุนแรง (อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์ และรัตพงษ์ สอนสุภาพ, 2550)

หลังจากเกิดวิกฤตเหตุการณ์ หลายหน่วยงานตื่นตัวและยอมรับถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการบริหารความเสี่ยงในหน่วยงานของตน (Das, 2000) อาทิ การดำเนินงานของสถาบันการเงินในช่วงต่อจากนี้เป็นต้นไป จะต้องให้ความสำคัญต่อการบริหารความเสี่ยงในระดับที่ลึกมากขึ้น และครอบคลุมความเสี่ยงต่าง ๆ มากขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหาย ความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ และปัจจัยต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (ไพศาล เตียวงษ์สุวรรณ, 2544, หน้า 45)

ในฐานะที่สหกรณ์ออมทรัพย์เป็นสถาบันการเงิน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการเงินทั้งระบบย่อมส่งผลกระทบต่อการทำงาน ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถ ต้องทราบถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อการเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ และควรมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อันจะทำให้สามารถใช้ข้อมูลเหล่านั้นมาเสริมสร้างแนวทางในการบริหารความเสี่ยงให้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ได้อย่างเหมาะสม (เรืองอุไร เศษสูงเนิน, 2546)

ดังนั้น เพื่อให้ความเสี่ยงนี้หมดไปหรือให้ความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ วิธีการบริหารความเสี่ยงวิธีที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งของสหกรณ์ออมทรัพย์ ก็คือ การสร้างระบบเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System--EWS) เนื่องจาก EWS สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือตรวจค้นปัญหาในระยะแรก เพื่อที่จะได้หาทางป้องกันได้ทันท่วงที่ไม่ให้

ความเลี่ยนนั้นเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานของสหกรณ์-
ออมทรัพย์ (มนตรี ช่วยชู, 2546ข, หน้า 31)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาหาแนวทางการพัฒนา
แบบจำลอง เพื่อใช้ในการทำนายล่วงหน้าถึงความสามารถในการชำระหนี้ให้กับเจ้าหนี้
เงินกู้ยืมภายนอกของสหกรณ์ออมทรัพย์ เพราะถ้าสหกรณ์ออมทรัพย์ไม่สามารถชำระหนี้
ให้กับเจ้าหนี้เงินกู้ยืมได้ จะทำให้เจ้าหนี้ขาดความเชื่อถือและอาจจะบังคับการให้กู้ในอนาคต
หรืออาจกำหนดเงื่อนไขในการให้กู้ที่เข้มงวดมากขึ้น และท้ายที่สุดถ้าเจ้าหนี้ระงับ
การให้กู้โดยไม่ต่อสัญญาเงินกู้หรือเรียกคืนเงินกู้ก่อนกำหนดก็จะเกิดผลกระทบต่อ
การบริหารเงินทุนของสหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์ออมทรัพย์จำเป็นต้องหาแหล่งเงินทุน
ใหม่ที่มีต้นทุนที่สูงกว่า ซึ่งแหล่งเงินทุนใหม่อาจไม่ให้กู้ยืมเนื่องจากเป็นความเสี่ยง
ที่จะให้กู้กับสหกรณ์ออมทรัพย์ที่มีปัญหาในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้

การที่สหกรณ์ออมทรัพย์มีเงินทุนไม่เพียงพอจะทำให้ไม่สามารถให้บริการเงินกู้
แก่สมาชิกได้อย่างครบถ้วน รวมถึงเมื่อสมาชิกทราบว่า สหกรณ์ออมทรัพย์มีปัญหา
ในการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้เงินกู้ยืมภายนอก สมาชิกจะเกิดความไม่เชื่อถือศรัทธา
และไม่ไว้วางใจในการบริหารงานของคณะกรรมการดำเนินการ โดยอาจขอลาออกจาก
การเป็นสมาชิกหรือพากันถอนเงินฝากออกจากสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ
สภาพคล่องของสหกรณ์ออมทรัพย์อย่างมาก ทำให้สหกรณ์ออมทรัพย์ไม่สามารถ
ดำเนินงานต่อไปได้ โดยผลกระทบนี้เมื่อเกิดขึ้นกับสหกรณ์ออมทรัพย์หนึ่งจะแพร่ขยาย
ไปยังสหกรณ์ออมทรัพย์อื่นรวดเร็วต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ ถ้าไม่มีมาตรการป้องกันแก้ไข
ทันทั่วถึงก็จะส่งผลกระทบต่อสหกรณ์ออมทรัพย์ทั้งระบบและระบบการเงิน
ทั้งประเทศ (มนตรี ช่วยชู, 2550)

ในการพัฒนาแบบจำลองนี้ จะนำอัตราส่วนทางการเงินและวิธีการบริหารจัดการ
ของสหกรณ์ออมทรัพย์มาใช้ในการวิเคราะห์ โดยแบบจำลองแสดงให้เห็นว่า อัตราส่วน
ทางการเงินใดบ้างและวิธีการบริหารจัดการอย่างไรที่มีผลต่อความสามารถในการชำระ
หนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ต่อเจ้าหนี้เงินกู้ยืมภายนอก รวมทั้งทำนายความสามารถชำระ
หนี้ในอนาคตของสหกรณ์ออมทรัพย์ ซึ่งสหกรณ์ออมทรัพย์สามารถนำแบบจำลองมาใช้
บริหารความเสี่ยง เพื่อการบริหารจัดการที่ดีหรือการมีธรรมาภิบาล (good corporate

governance) ตามแนวคิดในการบริหารจัดการสมัยใหม่ภายใต้ภาวะการแข่งขันเสรี (กฤษฎา สังขมณี, 2550ก, หน้า 576)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะวิจัยในประเด็นหลัก 2 ประเด็น คือ

1. เพื่อพัฒนาแบบจำลองสำหรับใช้ในการทำนายความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ต่อเจ้าหนี้เงินกู้
2. เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนทางการเงินและการบริหารจัดการที่มีต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์

ขอบเขตของการศึกษานำร่องและการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ขอบเขตของการศึกษานำร่อง และส่วนที่ 2 ขอบเขตของการวิจัย โดยสามารถสรุปขอบเขตทั้ง 2 ส่วน ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ขอบเขตของการศึกษานำร่อง

เป็นการวิเคราะห์หาตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยการวิเคราะห์จะวิเคราะห์ทั้งตัวแปรเชิงปริมาณและตัวแปรเชิงคุณภาพ ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์จะได้ตัวแปรที่นำไปใช้ในการวิจัยในขั้นต่อไป สำหรับรายละเอียดของการศึกษานำร่องจะขอก้าวในส่วนของหัวข้อการศึกษานำร่องในบทที่ 2

ส่วนที่ 2 ขอบเขตของการวิจัย

เป็นการวิเคราะห์ตัวแปรที่ได้จากการศึกษานำร่อง วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบจำลองสำหรับใช้ในการทำนายความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ต่อ

เจ้าหนี้เงินกู้ รวมทั้งวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราส่วนทางการเงินและการบริหารจัดการ ที่มีต่อความสามารถในการชำระหนี้ สำหรับรายละเอียดของการวิจัยจะขอกล่าวในหัวข้อ ระเบียบวิธีวิจัยในบทที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. สหกรณ์ออมทรัพย์ หมายถึง สหกรณ์ออมทรัพย์ที่กู้เงินจากชุมนุมสหกรณ์-ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นการกู้ที่เกิดจากสัญญาเงินกู้ที่มีระยะเวลาชำระหนี้เกิน 1 ปี
2. ลูกหนี้เงินให้กู้คงเหลือ หมายถึง สหกรณ์ออมทรัพย์ที่กู้เงินจากชุมนุมสหกรณ์-ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นการกู้ที่เกิดจากสัญญาเงินกู้ที่มีระยะเวลาชำระหนี้เกิน 1 ปี โดยในการวิจัยจะกำหนดเฉพาะสหกรณ์ออมทรัพย์ที่กู้หนี้ดังกล่าวและยังคงชำระหนี้ไม่หมด ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2548 สำหรับการศึกษานำร่อง และวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2549 สำหรับการวิจัย
3. หนี้ค้างชำระ หมายถึง สหกรณ์ออมทรัพย์ที่กู้เงินจากชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นการกู้ที่เกิดจากสัญญาเงินกู้ที่มีระยะเวลาชำระหนี้เกิน 1 ปี และเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา
4. กู้วนซ้ำ หมายถึง สหกรณ์ออมทรัพย์ลูกหนี้ที่มีหนี้ค้างชำระที่เกิดจากการกู้เงินจากชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด และไม่สามารถชำระหนี้ตามเงื่อนไขที่กำหนดในสัญญา จึงได้ทำสัญญาเงินกู้ฉบับใหม่กับชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ภายใน 12 เดือน โดยนำเงินกู้ส่วนหนึ่งที่ได้จากการกู้ไปชำระเงินกู้เดิมที่ค้างชำระชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด
5. อัตราส่วนทางการเงิน หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายการที่สำคัญๆ ในงบการเงิน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานะของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่กู้เงินจากชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นการกู้ที่เกิดจากสัญญาเงินกู้ที่มีระยะเวลาชำระหนี้เกิน 1 ปี โดยในการวิจัยจะกำหนดเฉพาะสหกรณ์ออมทรัพย์

ที่ภู่นี้ดังกล่าวและยังคงชำระหนี้ไม่หมด ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2548 สำหรับการศึกษานำร่อง และ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2549 สำหรับการวิจัย

6. การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคน สิ่งของ ตลอดจนหน่วยงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ที่กู้เงินจากชุมนุมสหกรณ์-ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งเป็นการกู้ที่เกิดจากสัญญาเงินกู้ที่มีระยะเวลาชำระหนี้เกิน 1 ปี โดยในการวิจัยจะกำหนดเฉพาะสหกรณ์ออมทรัพย์ที่ภู่นี้ดังกล่าวและยังคงชำระหนี้ไม่หมด ณ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2548 สำหรับการศึกษานำร่อง และ วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2549 สำหรับการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่คาดว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อหลายฝ่าย ดังนี้

ประโยชน์สำหรับวงการวิชาการ

ผลของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยคาดว่า จะเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการ ดังนี้

1. สร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวงการวิชาการ ได้รู้ถึงวิธีการบริหารจัดการและอัตราส่วนทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้รู้ถึงวิธีการบริหารจัดการแบบใดและอัตราส่วนทางการเงินใดบ้างที่มีผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้รู้ถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการบริหารการเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งงานวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนาแบบจำลองสำหรับทำนายความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ต่อเจ้าหนี้เงินกู้ โดยเป็นการวิจัยที่ต้องการพัฒนาแบบจำลองเพื่อสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศโดยรวม ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งใดแห่งหนึ่ง ซึ่งงานวิจัยในประเทศส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นวิจัยเฉพาะสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งใดแห่งหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น แบบจำลองที่พัฒนาขึ้นนี้จึงเป็นข้อค้นพบใหม่และสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้กับวงการวิชาการ นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไป

เป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อพัฒนาแบบจำลองสำหรับใช้ในการทำนายล่วงหน้าถึงความสามารถในการชำระหนี้ต่อเจ้าหนี้เงินกู้ รวมทั้งใช้ในการทำนายล่วงหน้าด้านอื่น ๆ ที่มีระเบียบวิธีวิจัยคล้ายคลึงกัน

2. ขยายองค์ความรู้ใหม่ให้กับวงการวิชาการ โดยผู้ที่สนใจในการทำวิจัยสามารถนำผลงานวิจัยนี้ไปใช้อ้างอิง รวมถึงใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาแบบจำลองสำหรับใช้ในการทำนายความสามารถในการชำระหนี้ขององค์กรต่อไป

ประโยชน์สำหรับหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผลของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยคาดว่า จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบว่า ปัจจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย อัตราส่วนทางการเงินใดบ้างที่ส่งผลต่อความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ นอกจากนี้ยังทำให้ทราบถึงปัจจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งหมายถึง แนวทางในการบริหารจัดการว่ามีผลกระทบต่อความสามารถในการชำระหนี้มากน้อยเพียงใด ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการประเมินสถานภาพของสหกรณ์ออมทรัพย์ ด้านความมั่นคงทางการเงิน และความมั่นคงในการดำเนินงาน เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ สหกรณ์ออมทรัพย์ และสถาบันการเงินอื่น ๆ เป็นต้น

2. สหกรณ์ออมทรัพย์สามารถนำแบบจำลองมาใช้ในการทำนายล่วงหน้าถึงความสามารถในการชำระหนี้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ โดยใช้เป็นเครื่องมือตรวจค้นปัญหาในระยะแรก เพื่อที่จะได้หาทางป้องกันได้ทันทั่วทั้งที่ ตลอดจนสามารถนำข้อมูลที่ได้ในส่วนของการบริหารจัดการมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของสหกรณ์ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการดำเนินงานของสหกรณ์

3. เมื่อระบบสหกรณ์ออมทรัพย์สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและเจริญก้าวหน้า จะช่วยทำให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศมั่นคงยิ่งขึ้น สมาชิกของสหกรณ์ออมทรัพย์ ก็จะมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สังคมก็จะมีแต่ความเรียบร้อยสงบสุข

สรุป

สำหรับเนื้อหาในบทที่ 1 เป็นการกล่าวถึงบทนำ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตของการศึกษานำร่องและการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ส่วนบทต่อ ๆ ไป กล่าวถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ บทที่ 2 กล่าวถึงแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษานำร่อง การกำหนดกรอบแนวความคิดของการวิจัย การกำหนดสมมติฐาน การวิจัย และนิยามเชิงทฤษฎี บทที่ 3 กล่าวถึงระเบียบวิธีวิจัยที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ บทที่ 4 เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ 5 เป็นการสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อจำกัดของการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต (มหาวิทยาลัยรามคำแหง, บัณฑิตวิทยาลัย, 2547; มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546ข; 2546ค)